Dosarul nr. 21rji-122/26 Judecătoria Căușeni (sediul Bender)
1-25115081-02-21rji-04022026 Judecător: Bogdan Alexandru

D E C I Z I E

17 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Președintele ședinței de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav şi Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul condamnatului Balaban Ion declarat împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-371/2025 din 18 decembrie 2025, privind plângerea condamnatului Balaban Ion împotriva administrației Penitenciarului nr. 8-Bender referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 12.08.2025 – 18.12.2025.
Instanța de recurs: 04.02.2026 – 17.11.2026
Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. La 12 august 2025, condamnatul Balaban Ion, născut la *****, s-a adresat Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) cu plângere împotriva administrației Penitenciarului nr. 8-Bender, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicitând reducerea termenului de pedeapsă.

2. În ședința de judecată, condamnatul a susținut plângerea, invocând că în Penitenciarul nr. 8-Bender condițiile de detenție sunt precare și anume în celule sunt insecte, baia este departe de celulă, apa are miros de motorină, iar încălzirea se face la sobe. Avocatul Sucitu Vladimir a susținut plângerea, solicitând admiterea acesteia și reducerea termenului de pedeapsă. Reprezentantul Penitenciarului nr. 8-Bender, Odajiu Irina, a susținut poziția instituției penitenciare expusă în raportul prezentat instanței și a solicitat respingerea plângerii.

3. Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-371/2025 din 18 decembrie 2025 a fost admisă plângerea condamnatului Balaban Ion împotriva administrației

Penitenciarului nr. 8-Bender; s-a constatat că Balaban Ion a fost deținut în perioada 07.03.2025 – 18.12.2025 (286 de zile) în Penitenciarul nr. 8-Bender în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; termenul pedepsei stabilite lui Balaban Ion a fost redus cu 29 de zile, prin rotunjire, pentru perioada totală de 286 de zile, cu calcularea a 1 zi de reducere pentru 10 zile de detenție.

4. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, condamnatul Balaban Ion a declarat recurs, datat cu 24 decembrie 2025, adresat Curții de Apel Centru și înregistrat la această instanță la 31 decembrie 2025 cu nr. S-6174, fiind remis Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) pentru anexare la materialele dosarului și expediere conform competenței, prin care își exprimă dezacordul cu încheierea din 18 decembrie 2025 și solicită, în esență, majorarea reducerii pedepsei dispuse de prima instanță.

5. În motivarea recursului, condamnatul invocă faptul că, din cele 286 de zile de detenție în Penitenciarul nr. 8-Bender, prima instanță i-a redus doar 29 de zile, deși în această instituție pe timp de zi nu este energie electrică, baia este departe de sector, apa are miros de motorină, iar sobele sunt încălzite cu o cantitate mică de lemne eliberată de administrație. Susține că este cazat la etajul 1, în sectorul 2, într-o încăpere cu suprafața totală de 69 m², cu 17 paturi cu două niveluri, în care se dețin 34 de condamnați, unde sunt ploșnițe și gândaci, iar șobolanii ies din toaletă. Invocând egalitatea tuturor condamnaților în fața legii, indiferent de sex, rasă, culoarea pielii, limbă sau religie, întreabă de ce unor condamnați li se reduc 2-3 zile pentru 10 zile de detenție, iar lui doar 1 zi pentru 10 zile, solicitând instanței de recurs să țină cont de cele expuse.

6. Conform art.447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.*

7. Administrația penitenciară și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

8. *Cu privire la termenul de declarare a recursului, Colegiul penal reține că, potrivit art. 473⁴ alin. (9) din Codul de procedură penală, încheierea adoptată în condițiile acestui articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. Încheierea contestată a fost pronunțată la 18 decembrie 2025, iar recursul condamnatului, datat cu 24 decembrie 2025, a fost înregistrat la Curtea de Apel Centru la 31 decembrie 2025, adică în interiorul termenului de 15 zile, împrejurarea că cererea a fost adresată direct instanței de recurs, care a remis-o instanței de fond, neafectând respectarea termenului. Prin urmare, recursul este declarat în termen.*

9. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

10. Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

11. În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2)* ***admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii:*** *a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului;* ***c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare****; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.*

12. Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că Balaban Ion execută pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 27 ianuarie 2025, prin care a fost casată parțial sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 11 februarie 2022, cauza fiind rejudecată cu pronunțarea unei noi hotărâri: procesul penal de învinuire a lui Balaban Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție, acesta fiind recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 din Codul contravențional, cu liberarea de răspundere contravențională în legătură cu intervenirea prescripției; Balaban Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90^1 din Codul penal fiind suspendată parțial executarea pedepsei, după cum urmează: 2 ani închisoare cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de 1 an și 6 luni fiind suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an și 6 luni.

13. Potrivit raportului prezentat de instituția penitenciară, Balaban Ion se deține în Penitenciarul nr. 8-Bender începând cu 07 martie 2025.

14. Potrivit aceluiași raport începutul termenului este indicat 25.02.2025, iar sfârșitul termenului este indicat 23.02.2027.

15. Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii atacate, din următoarele considerente.

16. Conform art. 473^2 din Codul de procedură penală, *plîngerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor*

fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul ori, după caz, din care a fost eliberat. Plîngerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plîngere pot fi anexate explicațiile altor condamnați, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea. În cazul în care plângerea depusă nu corespunde cerințelor prevăzute la alin. (2), judecătorul de instrucție stabilește condamnatului un termen rezonabil, dar nu mai mare de 30 de zile, pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă condamnatul îndeplinește în termen toate cerințele din încheierea judecătorului de instrucție, plângerea se consideră depusă la data prezentării inițiale. În caz contrar, plângerea se declară inadmisibilă. Verificarea condițiilor de admisibilitate se efectuează de judecătorul de instrucție din oficiu. Plângerea se declară inadmisibilă și în următoarele cazuri: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la soluționarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenția în condiții contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru aceleași perioade; b) există o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la soluționarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenția în condiții contrare art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru aceleași perioade; c) plângerea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la alin. (5); d) plângerea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; e) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează plângerea condamnatului care are ca obiect aceleași perioade de detenție. În acest caz, inadmisibilitatea se declară de instanța sesizată ultima. Încheierea privind declararea plângerii inadmisibile poate fi atacată cu recurs de către părți în termen de 10 zile de la data la care au luat cunoștință de aceasta. Declararea plângerii inadmisibile în baza temeiurilor prevăzute la alin. (2^3) lit. a)–c) exclude posibilitatea depunerii repetate a plângerii cu același obiect. Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

17. Conform art. 473^4 din Codul de procedură penală, *la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părți, cît și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului, precum și de perioada în care condamnatul a fost deținut în condițiile contestate. În urma constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară*

informează instanța de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, instanța de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), persoanele condamnate la detenție pe viață nu pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, dar pot înainta o acțiune civilă. Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin. (4) și (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăției organului care pune în executare sentința sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. Dacă nu se constată încălcări ale prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul executării pedepsei, instanța de judecată dispune respingerea plîngerii. Încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor băneşti, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare. Pedeapsa redusă în condițiile alin. (4) constituie pedeapsă efectiv executată.

18. Raportând dispozițiile normelor citate suppra la circumstanțele cauzei și evaluând soluția primei instanțe prin prisma criticilor formulate de condamnat, Colegiul penal apreciază concluzia instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

19. Cu titlu prealabil, Colegiul penal reține că prima instanță a admis plângerea condamnatului, constatând că acesta a fost deținut în Penitenciarul nr. 8-Bender, în perioada 07.03.2025 – 18.12.2025 (286 de zile), în condiții contrare art. 3 din Convenție, iar administrația instituției penitenciare nu a contestat încheierea. Prin urmare, constatarea încălcării art. 3 din Convenție și perioada reținută nu formează obiect al controlului judiciar în prezenta cauză, obiectul recursului condamnatului constituindu-l exclusiv cuantumul reducerii pedepsei, respectiv aplicarea de către prima instanță a 1 zi de reducere pentru 10 zile de detenție, în loc de 2 zile. Totodată, în temeiul art. 442 din Codul de procedură penală, instanța de recurs nu poate crea o situație mai gravă pentru condamnat în propriul recurs.

20. Potrivit art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473[2] alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție

în condiții precare calculate cumulativ. Legiuitorul a stabilit astfel o limită minimă și una maximă, lăsând instanței de judecată o marjă de apreciere în determinarea cuantumului concret al reducerii, care se exercită în raport cu criteriile prevăzute la art. 473[4] alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, probele prezentate de părți și rapoartele instituțiilor naționale și internaționale în domeniu, efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și perioada în care acesta a fost deținut în condițiile contestate. Legea nu prestabilește o reducere minimă sau maximă pentru o anumită categorie de condiții, cuantumul urmând a fi individualizat de instanță în funcție de gravitatea și numărul deficiențelor constatate, de intensitatea suferinței cauzate și de durata detenției.

21. Această abordare corespunde jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, pentru a cădea sub incidența art. 3 din Convenție, un tratament trebuie să atingă un nivel minim de severitate, a cărui evaluare este relativă și depinde de toate circumstanțele cauzei, precum durata tratamentului, efectele sale fizice și psihice și, în unele cazuri, sexul, vârsta și starea sănătății victimei (Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; Kudla c. Poloniei [MC], 26 octombrie 2000, § 91). La evaluarea condițiilor de detenție trebuie luate în considerare efectele cumulative ale acestora, precum și durata detenției (Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).

22. Colegiul penal reține, de asemenea, că mecanismul compensatoriu prevăzut de art. 473[2]–473[4] din Codul de procedură penală a fost instituit prin Legea nr. 163/2017 ca urmare a hotărârii Curții Europene în cauza Shishanov c. Republicii Moldova (15 septembrie 2015), prin care statului i s-a cerut să instituie un remediu preventiv și compensatoriu pentru condițiile de detenție contrare art. 3 din Convenție, iar prin decizia Draniceru c. Republicii Moldova (dec., nr. 31975/15, 12 februarie 2019) Curtea a apreciat că acest remediu este, în principiu, efectiv. Reducerea pedepsei constituie o formă de reparație a prejudiciului moral suferit, care trebuie să fie adecvată și suficientă în raport cu încălcarea constatată, fără ca aceasta să presupună aplicarea în toate cazurile a cuantumului maxim prevăzut de lege.

23. În speță, prima instanță a constatat deținerea condamnatului în condiții contrare art. 3 din Convenție în baza deficiențelor invocate de acesta și necombătute de administrația penitenciarului – prezența insectelor în celule, distanța mare până la baie, mirosul de motorină al apei și încălzirea cu sobe –, coroborate cu constatările Consiliului pentru Prevenirea Torturii privind vizita de monitorizare din 13 noiembrie 2021 în Penitenciarul nr. 8-Bender, referitoare la accesul limitat la energie electrică, la insuficiența încălzirii în perioada rece și la lipsa conectării la rețeaua de apeduct. Aceste deficiențe au un caracter material general, specific instituției, și nu vizează factorii apreciați de Curtea Europeană ca fiind cei mai gravi, precum lipsa spațiului personal sub 3 m², lipsa accesului la lumina naturală, a hranei sau a asistenței medicale. În fața primei instanțe condamnatul nu a invocat nicio circumstanță individuală – stare a sănătății, vârstă, vulnerabilitate – și nicio consecință concretă asupra integrității sale fizice sau psihice, iar perioada constatată, de 286 de zile, nu este una de durată excepțională. În aceste condiții, stabilirea reducerii la 1 zi pentru 10 zile de detenție, cu rotunjirea în favoarea condamnatului a termenului de la 28,6 la 29 de zile, reprezintă o aplicare motivată și proporțională a art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală, prima instanță apreciind expres că reducerea stabilită este adecvată și suficientă, bazată pe o justă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și compensația acordată, apreciere la care Colegiul penal se raliază.

24. Argumentul condamnatului potrivit căruia altor condamnați li s-ar fi redus 2-3 zile pentru 10 zile de detenție nu poate fi reținut. Pe de o parte, legea în vigoare permite o reducere de cel mult 2 zile pentru 10 zile de detenție. Pe de altă parte, principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, presupune un tratament egal al persoanelor aflate în situații identice, iar nu obligația instanței de a dispune aceeași reducere indiferent de condițiile concrete, de perioada și de probele administrate în fiecare cauză. Cuantumul reducerii se individualizează în fiecare plângere în parte, în raport cu criteriile prevăzute de art. 473^4 alin. (2) din Codul de procedură penală, astfel încât soluțiile adoptate în alte cauze, pentru alte perioade și în baza altor probe, nu pot servi drept temei pentru modificarea încheierii. Recurentul nu a indicat nicio hotărâre concretă prin care, pentru aceeași instituție, aceeași perioadă și aceleași condiții, unui alt condamnat i s-ar fi acordat o reducere mai mare și nici nu a invocat vreun criteriu de discriminare dintre cele enumerate în recurs care ar fi stat la baza soluției primei instanțe.

25. Cât privește susținerile condamnatului referitoare la cazarea sa într-o încăpere cu suprafața de 69 m², cu 17 paturi cu două niveluri, împreună cu alți 33 de condamnați, precum și la prezența ploșnițelor, gândacilor și șobolanilor, Colegiul penal constată că acestea au fost invocate pentru prima dată în recurs, nefiind cuprinse în plângerea examinată de prima instanță și nici în explicațiile date de condamnat și de avocatul său în ședința de judecată, astfel încât administrația instituției penitenciare nu a avut posibilitatea de a răspunde la ele în raportul prevăzut de art. 473^3 alin. (3) din Codul de procedură penală, iar prima instanță nu le putea examina. Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs, însă condamnatul nu a anexat la recurs nicio probă în susținerea acestor afirmații, care rămân simple declarații, neverificabile în ordine de recurs. Colegiul penal notează însă că, potrivit art. 473^2 alin. (5) din Codul de procedură penală, plângerea referitoare la condițiile de detenție se depune pe parcursul detenției în condiții contrare art. 3 din Convenție, astfel încât condamnatul, care continuă să fie deținut în Penitenciarul nr. 8-Bender, nu este lipsit de posibilitatea de a sesiza instanța de fond cu o nouă plângere pentru perioada ulterioară datei de 18 decembrie 2025, în care să invoce, cu probele corespunzătoare, inclusiv pretinsa nerespectare a normei de spațiu locativ de 4 m² pentru un condamnat, prevăzută de art. 225 alin. (4) din Codul de executare, urmând ca aceasta să fie examinată cu participarea administrației penitenciarului și în baza raportului acesteia.

26. Colegiul penal mai reține că încheierea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prima instanță expunând normele aplicabile, jurisprudența relevantă a Curții Europene, deficiențele constatate, perioada de detenție și modul de calcul al reducerii, astfel încât nu este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 444 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală. Obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Ruiz Torija c. Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Garcia Ruiz c. Spaniei [MC], 21 ianuarie 1999, § 26), iar argumentele esențiale ale condamnatului au primit un răspuns în încheierea contestată.

27. Din considerentele expuse, având în vedere că prima instanță a adoptat o încheiere legală, întemeiată și motivată, iar criticile formulate de condamnat nu se încadrează în niciunul dintre temeiurile prevăzute de art. 444 din Codul de procedură penală și exprimă doar dezacordul cu cuantumul reducerii stabilite în limitele legii, Colegiul penal ajunge la

concluzia de a respinge recursul ca nefondat și de a menține încheierea atacată.

28. În baza art. 448, art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge, ca nefondat, recursul condamnatului Balaban Ion declarat împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-371/2025 din 18 decembrie 2025, cu menținerea încheierii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta